

מועצות מקומיות

השער המשוטט

של אורי יהודה

ניסים שרעבי בן ה-40, חבר מועצת אורי יהודה, הינו עובד בית-המשפט מזה 15 שנה. עבודתו זו פיתחה בו, כפי הנראה, תחושת צדק, שבטעיה אין הוא מוכן לשיחוק אף על עוולות הנראות פעוטות. משום כך פנה שרעבי, לפני כחודשיים, לראש המועצה המקומית, יחזקאל קזו, ב-תביעה שסגנו יחזיר את השער. לדברי שרעבי, עבר לו משה אוון, סגן ראש המועצה, לפני כשלושה חודשים ליד בית-הספר המקומי נתיבות, שהיה נתון בשיפוצים, וראה את שער הברזל של בית-הספר מוטל על הריצפה. הוא לקח את השער איתו - והרכיבו בביתו שלו. עתה תבע שרעבי להחזיר את השער למקומו.

גניבה. הו"ר לא נשמע לבקשה, ודחה את שרעבי בלך ושוב. עובד בית-המשפט התתיק לא ויתר, פנה בתלונה למשטרת אורי-יהודה.

עתה התעורר ראש המועצה, החליט לערוך "חקירה". מסקנותיה היו כי השער נש-

חבר-מועצה שרעבי תחושת-צדק

אר עובד בשטח, ואוון שאל את עובדי ה-קבלן, ששיפץ את בית-הספר, אם הוא יכול לקחת את השער. הפועלים, המכירים את מעמדו הנכבד של אוון באורי-יהודה, השיבו בחיוב.

בעיקבות מסקנות אלו הודיע ראש המועצה: "העמדנו את מר אוון על סעוטי והשער שורק והחזור".

דעה שונה היתה לעורך-דינו של שרעבי: "זו אינה גניבה על-ידי מצאיה, אלא גניבה מדעת", קבע.

שרעבי לא היסס למשל להעלות, לפני זמן מה, עניין פעוט של 50 ל"י שניתנו על-ידי בעל מחסן עצים מסויים לאחד מי חברי המועצה המקומית. יש אנשים ה-חושבים כי 50 ל"י אינם כסף. אולם שרעבי חשב על העיקרון.

הוא גם לוחם בתופעה השוררת במקום מגוריו לפיה עובדות משפחות שלמות ב-אותו מוסד. בניגוד לעמיתיו במועצה, אין הוא רואה בכך מצב נורמלי, רצוי או בריא. "יש להביא אנשים מבחוץ שיבדקו את העניינים", טוען הוא.

היו"ר שולט גם במשטרה. לא היה זה סוף הסיפור על השער הקטן. התסלג ממנו סיפור אחר - הקשור גם הוא בזילזול בחוק.

"באורי-יהודה שולט ראש-המועצה לא רק ביישוב, אלא גם במשטרה", הטיח השבוע שרעבי וכל-כך למה? "ראש-המועצה רץ למשטרה לסגור את התיק על התלונה ש-הגשתי", סיפר הוא. "הוא נזף במפקח-מישנה סיבון, על שזה העז לקבל את התלונה שהגשתי בלי להתיעץ קודם עימו, עם קזו. סיבון נכנע, סגר את התיק". בשאר איזורי מדינת-ישראל הזכות לבטל חקירה נתונה בידי קצין-משטרה בדרגת רב-פקד ומעלה. באורי-יהודה נתונה, כנראה, זכות זו, גם בידי מפקח-מישנה.

פרקליט בן-מושה

יא בת 76, נמוכת קומה (1.60), בעת לת עיניים כחולות ותחי פנים פשוטים, נעימים. היא ביולוגית במקצועה, קיבוצנית קית במעמדה, נשואה ואם לשני ילדים, רח היא היתה האחרונה בעולם להאמין, כי היא מסוגלת למוטט את ממשלת הליכוד הלאומי.

ואף על פי כן, הלן זיידמן עשוייה להצליח במקום בו נכשלו רבים וטובים ממנה: בפיצוץ ממשלתה הנוכחית של גולדה.

לא שהלן זיידמן, חברת קיבוץ נחל-עוז, מעוניינת בכך. כל מה שהלן רוצה - זה להיות יהודיה.

הלן זיידמן התגיירה לפי

כל כללי הדת היהודית -

אך הרבנים אינם מוכנים

להכיר בגיור של זרם מתחרה

שש שנים, יחד עם בתה שהיתה אז בת שנתיים. שמה של הלן היה אז עדיין שנין, והיא היתה גרושה וגוייה.

שנה לאחר שהגיעה, עברו הלן ובתה לקיבוץ נחל-עוז, והלן ביקשה אישור ל-ישיבת ארעי בישראל.

במשך-השנים באשקלון, לשם פנתה ב-קשר לבקשתה, נאמר לה שעל פי החוק היא חייבת להצהיר על דתה, ללא הצהרה על דת לא תוכל לקבל את האישור.

התיירת, שבשלב זה כבר החליטה בליבה שישראל היא ארצה, הסכימה לחתום על מיסמך שבו נרשם שותה היא יוניטאריאנית.

מכריחים לחתום

בניגוד למצפון

ל הפציינה במשרד-הפנים מעידה חב-רת נחל-עוז פיי מוריס:

"הייתי עדה כאשר הלן שנין מילאה את הטופס לבקשת ישיבת ארעי. שמעתי מפי סקירה בשם רוזה, שכדי לקבל את האישור חייבת גברת שנין להצהיר על דת כלשהיא. הפקידה אמרה זאת לאחר שהגברת שנין הצהירה שהיא אינה דתית ואינה שייכת לשום כנסייה.

"לאחר שהפקידה הנ"ל הפצירה בגברת שנין, הסכימה זו, בניגוד למצפונה, לכתוב שהיא כביכול יוניטאריאנית."

אלא שזה קרה ב-1965. מאז התערתה הלן שנין בארץ, חללה להיות ירוקה. עובד-דה נוספת: היא הכירה חבר משק בשם בנימין זיידמן - והשניים תיכננו להתחתן. אלא שנישואין ברבנות, עבורם, היו משי-

אך בכך בדיוק אין סוחר-יהדות בישראל רוצים.

כי נסיבות הגורל העיזר הביאו לכך, ש-רישומה של הלן כיהודיה על-ידי משרד-הפנים עשוי לפוצץ לרסיסים את שלטונה הבלעדי של המפד"ל בארץ.

גוייה

בקיבוץ

מיהי האשה שזינקה השבוע, שלא ברצונה, בבת-אחת לכותרות, ואשר שמה בלבד גורם כרגע לחלה לטוחר-הדת? הלן זיידמן הגיעה לישראל כתיירת לפני

אשה

זו

גרמה